

Sygn. akt VI GC 750/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Agnieszka Kaim

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **„B. rent a car” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko **(...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda „B. rent a car” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 327,96 złotych (trzysta dwadzieścia siedem złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 04 maja 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od powoda „B. rent a car” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1 371,95 złotych (jeden tysiąc trzysta siedemdziesiąt jeden złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od powoda „B. rent a car” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 107,42 złotych (sto siedem złotych czterdzieści dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów sądowych tymczasowo wypłaconych ze środków Skarbu Państwa;

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 12,50 złotych (dwanaście złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów sądowych tymczasowo wypłaconych ze środków Skarbu Państwa.

Sygn. akt VI GC 750/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 02 marca 2017 roku powód „B. rent a car” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 3 147,86 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 2 947,86 złotych za okres od dnia 04 maja 2016 roku do dnia zapłaty i 200 złotych za okres od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że z winy kierującego innym pojazdem, ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego, doszło do uszkodzenia pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Poszkodowany zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu, a na czas naprawy wynajął pojazd zastępczy. Za usługę najmu tego pojazdu w okresie od dnia 01 marca 2016 roku do dnia 14 marca 2016 roku została wystawiona faktura na kwotę 3 667,86 złotych brutto. W dniu 01 marca 2016 roku poszkodowany zawarł z powodem umowę przelewu powyższej wierzytelności, zaś pozwany do dnia wytoczenia powództwa wypłacił odszkodowanie z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 720 złotych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 24 marca 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNC 1225/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, że przyznał zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 720 złotych uznając za zasadny czas najmu pojazdu zastępczego przez okres 4 dni, po stawce w kwocie 180 złotych brutto. Pozwany wskazał także, że uszkodzony pojazd tj. V. (...) należy do pojazdów z segmentu C, natomiast pojazd wynajęty, tj. C. (...) – do segmentu K, wobec czego poszkodowany wynajmując pojazd wyższej klasy swoim działaniem zwiększył rozmiar szkody.

Pozwany zakwestionował także okres najmu pojazdu zastępczego oraz wysokość stawki za najem oraz wskazał, że mogą go obciążać tylko normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Wydatek związany z kosztami prywatnej ekspertyzy stanowi zaś koszt powoda niezwiązany ze szkodą będąc kosztem powstałym w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 grudnia 2015 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił właściciel pojazdu ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne

Pojazd marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) był własnością L. M., która wykorzystywała go do dojazdów w do pracy, w której pełniła funkcję głównej księgowej, odwożenia dziecka do szkoły oraz do załatwiania innych prywatnych spraw w codziennym życiu.

Poszkodowana L. M. do dnia oddania pojazdu do zakładu naprawczego poruszała się uszkodzonym pojazdem.

zeznanie świadka L. M. – protokół rozprawy z dnia 07 grudnia 2017 roku – k. 81-82 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:00:56-00:12:24), oświadczenie – k. 25 akt

W dniu 01 marca 2016 roku uszkodzony pojazd marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) został oddany do naprawy do warsztatu naprawczego prowadzonego przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową z siedzibą w W..

W dniu 01 marca 2016 roku L. M. wynajęła od „B. rent a car” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. pojazd zastępczy marki C. (...) oraz zawarła z „B. rent a car” spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Zakład naprawczy zakończył naprawę pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w dniu 11 marca 2016 roku (piątek). Pojazd został odebrany z zakładu naprawczego przez poszkodowaną w dniu 14 marca 2016 roku (poniedziałek).

protokół naprawy pojazdu – k. 21 akt, umowa najmu pojazdu zastępczego – k. 21-22 akt, umowa cesji wierzytelności – k. 24 akt, protokół zdawczo – odbiorczy – k. 26 akt, cennik – k. 27 akt, zeznania świadka L. M. – protokół rozprawy z dnia 07 grudnia 2017 roku – k. 81-82 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:00:56-00:12:24)

W dniu 14 marca 2016 roku „B. rent a car” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawił L. M. fakturę o numerze (...) na kwotę 3 667,86 złotych brutto tytułem najmu pojazdu zastępczego marki C. (...) przez okres 14 dni (po stawce w kwocie 213 złotych netto, tj. w kwocie 261,99 złotych brutto).

faktura – k. 29 akt

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wypłacił „B. rent a car” spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. odszkodowanie za najem pojazdu zastępczego w kwocie 720 złotych brutto uwzględniając 4 dni najmu pojazdu zastępczego i stawkę w kwocie 180 złotych brutto.

decyzja – k. 17 akt, potwierdzenie przelewu – k. 28 akt

Celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy uszkodzonego pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynosił 4 dni i obejmował (oprócz dnia zaistnienia kolizji i zgłoszenia szkody oraz dnia oględzin pojazdu, co miało miejsce przed wynajęciem pojazdu zastępczego):

- dzień 01 marca 2016 roku (wstawienie pojazdu do warsztatu, początek najmu pojazdu zastępczego),
- dzień 02 marca 2016 roku (naprawa pojazdu 1 dzień roboczy),
- dzień 03 marca 2016 roku (naprawa pojazdu 1 dzień roboczy),
- dzień 04 marca 2016 roku (sprawdzenie jakości naprawy, przygotowanie pojazdu do wydania i wydanie naprawionego pojazdu).

Uszkodzony pojazd marki V. (...) kwalifikowany jest jako pojazd typu minivan zbudowany na bazie pojazdu segmentu C. Wynajęty pojazd marki C. (...) kwalifikowany jest jako pojazd segmentu K (van). W związku z tym należy wskazać, że wynajęto pojazd klasy wyższej, gdyż przystosowany do przewozu większej ilości osób (7).

Warsztaty naprawcze i wypożyczalnia na terenie T. i okolic w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów zastępczych typu minivan zbudowanych na bazie pojazdu segmentu C stawki w wysokości od 145 złotych netto do 214,02 złotych netto za dobę.

opinia biegłego sądowego M. T. – k. 93-104 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, który w dużej mierze pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przed stroną przeciwną.

Odnośnie cenników załączonych przez strony, to Sąd odmówił dania im wiary. Dokumenty te pochodzą od wybranych przez strony podmiotów oferujących najem pojazdów zastępczych, co przemawia za przyjęciem, iż każda ze stron przedstawiła jedynie cenniki stanowiące poparcie jej twierdzeń. Nie mogą one zatem stanowić obiektywnego dowodu na okoliczność wysokości stawek za najem pojazdów zastępczych stosowanych przez inne podmioty.

Sąd uwzględnił pozostałe zgromadzone w sprawie dokumenty, w tym znajdujące się w aktach szkody, albowiem ich autentyczność i wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, jak również Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności i mocy dowodowej.

Sąd oparł się także na zeznaniach świadka L. M. w szczególności w zakresie, w jakim wskazywała ona na sposób korzystania z pojazdu, który został uszkodzony w kolizji. Wprawdzie świadek zeznała, że była przeświadczona, iż rozliczenie najmu pojazdu zastępczego nastąpi bezgotówkowo i nie знаła stawki za najem, niemniej jak wynikało z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy podpisała ona nie tylko umowę najmu, ale również i cennik zawierający stosowane przez powoda stawki w przypadku najmu pojazdów zastępczych, a zatem pozostawać musiała w świadomości co do ich wysokości w zależności od marki pojazdu wynajętego.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 07 grudnia 2017 roku Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka M. C. mając na uwadze, że powód – mimo zobowiązania Sądu – nie wskazał okoliczności, na jakie dowód ten miał być przeprowadzony.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 07 grudnia 2017 roku Sąd oddalił również wniosek powoda o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego, albowiem powód – mimo zobowiązania Sądu – nie uścił zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 26 września 2018 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego sądowego odnośnie weryfikacji celowego i ekonomicznie uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego, po uprzednim zwróceniu się do zakładu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w W. o przedłożenie wskazanych dokumentów, w tym szczegółowego zestawienia czynności naprawczych. Sąd miał bowiem na uwadze, że powód dołączył do akt taki dokument wydany przez warsztat dokonujący naprawy, zatem dokumentacja ta została uwzględniona przez biegłego sądowego w sporządzonej przez niego opinii. Jednocześnie powód nie wykazał, że zwracał się do tego zakładu naprawczego o wydanie innych jeszcze dokumentów i miał trudności w ich uzyskaniu, natomiast zobowiązanie tego podmiotu do złożenia oświadczeń, o jakich mowa w piśmie powoda z datą w nagłówku „dnia 30 maja 2018 roku” (k. 112 akt), w tym odnośnie występowania oczekiwania na dodatkowe oględziny lub na zatwierdzenie dodatkowej kalkulacji i czy wstrzymywało to czynności naprawcze, naruszałoby zasadę bezpośredniości i prowadziłoby do obejścia przepisów o dowodzie z zeznań świadków. Sąd zważył nadto, że skoro powodowa spółka współpracuje z zakładem naprawczym, z którego korzystała poszkodowana, nic nie stało na przeszkodzie, aby powód samodzielnie dołączył do pozwu wszelkie dokumenty związane z naprawą przedmiotowego pojazdu. Jest to zasadne tym bardziej, że warsztat naprawczy dokonywał wpisów w formularzu protokołu naprawy pojazdu pochodzącym od powoda, zasadną jest zatem konstatacja, że powód był w stanie uzyskać dalsze informacje dotyczące naprawy uszczegóławiające jej przebieg.

Dokonując rozstrzygnięcia kwestii spornych w niniejszej sprawie Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego w zakresie techniki motoryzacyjnej, kosztorysowania napraw pojazdów oraz wyceny wartości pojazdów M. T., który na podstawie akt sprawy, w tym akt szkody ustalił stawkę dobową najmu pojazdu zastępczego klasą odpowiadającą pojazdowi uszkodzonemu (pojazd typu minivan zbudowany na bazie pojazdu segmentu C) w okresie likwidacji szkody oraz ustalił uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem samochodu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynoszący 4 dni.

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego w powyższych zakresach została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych, przy czym nie zawiera ona wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków.

Powyższa opinia biegłego sądowego nie była kwestionowana przez pozwanego. Natomiast powód w piśmie procesowym z datą w nagłówku „dnia 30 maja 2018 roku (k. 112 akt) oświadczył, że nie kwestionuje przedmiotowej opinii w zakresie ustalającym wysokość stawek najmu, natomiast odnośnie uzasadnionego okresu najmu – wniósł o sporządzenie opinii uzupełniającej, po uprzednim zwróceniu się do zakładu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w W. o przedłożenie wskazanych dokumentów, w tym szczegółowego zestawienia czynności naprawczych. Wniosek ten z przyczyn wskazanych w powyższej części

uzasadnienia Sąd oddalił, zważył przy tym, że powód nie przedstawił żadnych konkretnych zarzutów odnośnie ustalenia przez biegłego sądowego uzasadnionego okresu najmu, poza powyższym wnioskiem.

Mając na względzie powyższe, Sąd podzielił słuszność zarówno założeń, jak i wniosków biegłego sądowego w całości opierając się na przedmiotowej opinii przy rozstrzygnięciu kwestii spornych w sprawie.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powód „B. rent a car” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 3 147,86 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 2 947,86 złotych za okres od dnia 04 maja 2016 roku do dnia zapłaty i 200 złotych za okres od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, a także kosztów procesu jako pozostałej części odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa, kwestionował żądanie pozwu co do wysokości w zakresie zarówno stawek najmu, jak i okresu najmu.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzono.

Przepis art. 361 § 2 kodeksu cywilnego statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Wskazać przy tym należy, że korzystanie z rzeczy nie stanowi samoistnej wartości majątkowej i w każdym przypadku należy badać, czy pozbawienia możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy poszkodowanych.

W ocenie Sądu nie ulegało więc wątpliwości, iż w majątku poszkodowanej L. M. powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 31 grudnia 2015 roku. Nie ulega bowiem wątpliwości, że w sytuacji gdyby do kolizji de facto nie doszło, nie powstałyby dodatkowe koszty związane z najmem pojazdu.

Rozstrzygając kwestię zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego Sąd miał na uwadze, że zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem koszty najmu przez poszkodowanego tzw. samochodu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (tak Sąd Najwyższy z dnia 05 listopada 2004 roku, sygn. akt II CK 494/03, Biuletyn Sądu Najwyższego 2005/3/11).

Sąd ustalając uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego oparł się na opinii biegłego sądowego M. T., z której wynikało, że uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego determinowany czasem naprawy pojazdu uszkodzonego marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynosił 4 dni (w tym 2 dni technologicznego czasu naprawy) i obejmował: dzień 01 marca 2016 roku (wstawienie pojazdu do warsztatu, początek najmu pojazdu zastępczego), dzień 02 marca 2016 roku (naprawa pojazdu 1 dzień roboczy), dzień 03 marca 2016 roku (naprawa pojazdu 1 dzień roboczy) i dzień 04 marca 2016 roku (sprawdzenie jakości naprawy, przygotowanie pojazdu do wydania i wydanie naprawionego pojazdu). W związku z tym, że dzień kolizji i zgłoszenia szkody (31 grudnia 2015 roku) oraz dzień oględzin pojazdu (11 stycznia 2016 roku) miały miejsce przed wynajęciem pojazdu, nie podlegały one wliczeniu do zakresu uzasadnionego okresu najmu pojazdu w niniejszej sprawie. W tym zakresie Sąd w całości podzielił wnioski biegłego sądowego i oparł się na nich przyjmując, że zasadny okres najmu pojazdu w niniejszej sprawie wynosił 4 dni. Jest to uzasadnione tym bardziej, że jak wynikało z przeprowadzonego postępowania dowodowego poszkodowana oddała pojazd do naprawy trzy miesiące po zaistnieniu kolizji. W tej sytuacji nie budzi wątpliwości Sądu, że zakład naprawczy jako profesjonalista powinien był prawidłowo ustalić części podlegające wymianie i dokonać ich zamówienia w taki sposób, aby po przyjęciu pojazdu do naprawy dysponować nimi od razu i móc bez zbędnej zwłoki rozpocząć naprawę pojazdu zapewniając w tym celu również odpowiednie moce przerobowe pracowników.

Odnośnie wysokości stawki najmu pojazdu zastępczego, to wskazać należy, że powód domagał się refundacji przedmiotowych kosztów według stawki w wysokości 261,99 złotych brutto (213 złotych netto), natomiast pozwany przyznając z tego tytułu odszkodowanie (za 4 dni) uwzględnił stawkę najmu w kwocie 180 złotych brutto (około 147 złotych netto).

Z opinii biegłego sądowego M. T. wynikało, iż uszkodzony pojazd marki V. (...) kwalifikowany jest jako pojazd typu minivan zbudowany na bazie pojazdu segmentu C. Wynajęty pojazd marki C. (...) kwalifikowany jest jako pojazd segmentu K (van). W związku z tym należy wskazać, że wynajęto pojazd klasy wyższej, gdyż przystosowany do przewozu większej ilości osób, wobec czego zasadne było ustalenie stawki najmu pojazdu klasą odpowiadającego pojazdowi uszkodzonemu.

Warsztaty naprawcze i wypożyczalnie na terenie T. i okolic w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów zastępczych typu minivan zbudowanych na bazie pojazdu segmentu C stawki w wysokości od 145 złotych netto do 214,02 złotych netto za dobę.

Sąd miał na uwadze, że stawka zastosowana przez obie strony była wprawdzie stawką występującą na rynku, ale pojazdy tego typu można było wypożyczyć tylko w sześciu na dwadzieścia sześć warsztatów i wypożyczalni zbadanych przez biegłego sądowego i tylko w jednym miejscu po stawce zastosowanej przez pozwanego. W tych okolicznościach mając na względzie, że wypożyczenie takiego pojazdu mogło napotykać trudności, Sąd uznał, iż pozwany zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego według stawki w wysokości 213 złotych netto za dobę. Nie ma bowiem podstaw do tego, ażeby poszkodowaną obarczać obowiązkiem poszukiwania zakładów naprawczych, czy wypożyczalni oferujących najem pojazdów taniej, jak też, by przyjmować stawki w jakikolwiek sposób uśrednione.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, iż pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego (4 dni) oraz stawki w kwocie 261,99 złotych brutto (213 złotych netto), a zatem kwotę 1 047,96 złotych brutto. Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił powodowi kwotę 720 złotych, a zatem żądanie powoda było zasadne odnośnie kwoty 327,96 złotych.

Co do kosztów pomocy prawnej w kwocie 200 złotych, to zgodnie z uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012 roku wydaną w sprawie o sygn. akt III CZP 75/11 uzasadnione i konieczne koszty pomocy świadczonej przez osobę mającą niezbędne kwalifikacje zawodowe, poniesione przez poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym prowadzonym przez ubezpieczyciela, mogą w okolicznościach konkretnej sprawy stanowić szkodę majątkową podlegającą naprawieniu w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Wskazać należy, że dochodzone przez powoda koszty pomocy

prawnej nie były poniesione przez poszkodowanego, a przez powoda. Nadto, w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym brak jest jakiegokolwiek dokumentu, z którego wynika, że w postępowaniu likwidacyjnym poszkodowany był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika. Powód zaś jest podmiotem gospodarczym wynajmującym pojazdy zastępcze oraz zajmującym się profesjonalnie dochodzeniem od ubezpieczycieli kosztów związanych z najmem tychże pojazdów. Co więcej, w dniu 21 marca 2016 roku powód wystosował do pozwanego wezwanie do zapłaty wraz z pozostałymi dokumentami, przy czym dokumenty te przesłane zostały przez M. N. – specjalistę do spraw prawnych, co prowadzi do wniosku, iż powód dysponuje osobami mającymi wiedzę do dokonania oceny, czy nabywane roszczenie jest zasadne, czy nie, a zatem powód nie wykazał, aby faktycznie zachodziła konieczność skorzystania z pomocy radcy prawnego J. K. na etapie przed wniesieniem pozwu.

Dodatkowo, zdaniem Sądu, dochodzenie dodatkowych kosztów wynagrodzenia pełnomocnika procesowego – reprezentującego powoda również w niniejszej sprawie – ponad koszty zastępstwa procesowego określone w przepisach dotyczących wynagrodzenia radców prawnych, prowadzi do obejścia tych przepisów i nie może korzystać z ochrony prawnej, tym bardziej, że ostatecznie roszczenie powoda okazało się w znacznej części niezasadne.

Mając na względzie powyższe rozważania, w ocenie Sądu, żądanie pozwu zasługiwało na uwzględnienie w zakresie kwoty 327,96 złotych, wobec czego na podstawie art. 822 § 1 i 4 k.c. w zw. z art. 481 k.c. Sąd zasądził od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda kwotę 327,96 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 04 maja 2016 roku do dnia zapłaty (termin naliczania odsetek nie był kwestionowany przez pozwanego reprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika, podobnie jak wartość odszkodowania w kwocie brutto).

Uznając zaś dalej idące żądanie za niezasadne (w zakresie zwrotu pozostałej części kosztów najmu pojazdu i kosztów prywatnej ekspertyzy) z przyczyn wskazanych wyżej, Sąd w punkcie II wyroku na podstawie powyższych przepisów w zw. z art. 6 k.c. stosowanych a contrario, powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie III wyroku zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 10,42%, a pozwany w 89,58%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 1 075 złotych (opłata sądowa od pozwu – 158 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych).

Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 1 656,58 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych oraz wykorzystana zaliczka na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 739,58 złotych). Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 112,02 złotych (10,42% z kwoty 1 075 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 1 483,96 złotych (89,58% z kwoty 1 656,58 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot powód powinien zwrócić pozwanemu kwotę 1 371,95 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie III wyroku.

W punktach IV oraz V wyroku na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 300) Sąd nakazał ściągnąć odpowiednio od powoda i pozwanego kwoty 107,42 złotych i 12,50 złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych w postaci zwrotu świadkowi kosztów podróży i utraconego zarobku w związku ze stawiennictwem na rozprawę (w łącznej kwocie 119,92 złotych) tymczasowo wypłaconych ze środków Skarbu Państwa.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 07 października 2018 roku